

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-405/10

**postępowanie karne
przeciwko
QB**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Amtsgericht Bruchsal)

Ochrona środowiska naturalnego – Rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 i 1418/2007 –
Kontrola przemieszczania odpadów – Zakaz wywozu używanych katalizatorów do Libanu

Streszczenie wyroku

Środowisko naturalne – Odpady – Przemieszczanie – Wywóz w celu poddania odzyskowi odpadów – Wywóz do państw, w których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów

(rozporządzenia: Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1013/2006, art. 36 ust. 1 lit. f), art. 37; Komisji nr 1418/2007)

Artykuł 36 ust. 1 lit. f) i art. 37 rozporządzenia nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów w związku z rozporządzeniem nr 1418/2007 dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów, zmienionym rozporządzeniem nr 740/2008, należy interpretować w ten sposób, że wywóz z Unii Europejskiej do Libanu odpadów przeznaczonych do odzysku objętych kodem B1120 zawartym w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006 jest zakazany.

Jak wskazuje wzmianka owego kodu w rubryce „Liban” w kolumnie a) załącznika do rozporządzenia nr 1418/2007 władze Libanu oficjalnie powiadomiły Komisję w odpowiedzi na wniosek przesłany przez nią na podstawie wspomnianego art. 37 ust. 1, że przemieszczanie takich odpadów z Unii do Libanu w celu ich odzysku w tym państwie jest zakazane.

Ta wykładnia – jedyna zgodna z celami przepisów Unii – nie może być zakwestionowana przez okoliczność, że kategoria B1120 w odniesieniu do Libanu jest też umieszczona w kolumnie d) załącznika do rozporządzenia nr 1418/2007.

Ponadto co się tyczy kwestii, czy przepisy Unii posiadają w niniejszym przypadku stopień jasności wystarczający do tego, by stanowić podstawę znamion czynu zabronionego w prawie krajowym z poszanowaniem zasady legalności w prawie karnym, która jest jedną z zasad ogólnych prawa Unii,

ustanowioną w szczególności w art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii a którą państwa członkowskie są zobowiązane przestrzegać w szczególności, kiedy ustanawiają karę, która ma sankcjonować naruszenie przepisów Unii, podlega ona ocenie sądu odsyłającego.

(por. pkt 35, 38, 41, 47–49; sentencja)